> Oto dusza tego, który się wywyższa, nie jest w nim prawa. Ale sprawiedliwy będzie żył ze swojej wiary.
>
> *— Habakuka 2:4*

Książka: Stary Testament / Habakuka
Tematy: wiernosc, wiara, życie, niezawodność, sprawiedliwosc

Interpretacja:
Habakuka 2:4 ukazuje nam fundamentalną prawdę. Werset ten należy do najczęściej cytowanych w Nowym Testamencie fragmentów Starego Testamentu. *Ewangeliści – Mateusz, Marek i Łukasz – a także Paweł*, przywołują go w swoich pismach jako kluczowy argument na rzecz usprawiedliwienia przez wiarę.

Pycha bezbożnych

Pierwsza część wersetu brzmi: *„Oto dusza tego, który się wywyższa, nie jest w nim prawa”*. *Habakuk* odnosi się tu do postawy bezbożnych – ludzi, którym brakuje właściwej relacji z Bogiem i którzy zamiast tego polegają na własnej mądrości oraz zasobach. Prorok ostrzega, że z powodu swojej pychy ludzie ci narażają się na sąd.

Biblia zawiera wiele przykładów osób, które były pełne pychy i przekonane o własnej mądrości. Na przykład *król Nabuchodonozor* przypisywał sobie zasługi za sukces i wielkość swojego królestwa, nie dostrzegając, że wszystko to otrzymał od Boga.

Sprawiedliwy żyć będzie dzięki wierze

Druga część wersetu stanowi klucz do całego fragmentu: *„Ale sprawiedliwy będzie żył ze swojej wiary”*. Słowa te podkreślają znaczenie wiary w życiu wierzącego. W przeciwieństwie do bezbożnych, sprawiedliwi wierzą w Boga i uznają, że Go potrzebują.

To właśnie wiara pozwala sprawiedliwym żyć zgodnie z Bożą wolą.

Wiara to nie tylko przekonanie o istnieniu Boga; to ufność Mu i życie według Jego przykazań. W Nowym Testamencie *Jezus* uczy nas, jak ważne jest wierzenie w Jego ofiarę i pokładanie w Nim ufności w kwestii naszego zbawienia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wysławiajcie PANA, bo jest dobry, bo jego miłosierdzie trwa na wieki.
>
> *— I Kronik 16:34*

Książka: Stary Testament / I Kronik
Tematy: wiernosc, wdzięczność, niezawodność, adoracja

Interpretacja:
Wdzięczność jest cnotą wysoko cenioną w większości religii i filozofii świata. Ten werset zachęca nas do dostrzeżenia dobra, jakiego Pan dokonał w naszym życiu, oraz do wielbienia i wychwalania Jego imienia za okazaną nam życzliwość. Temat ten podejmują również Psalmy i inne księgi biblijne. Wdzięczność pomaga nam dostrzegać nieustanną obecność Boga w naszym życiu i zachowywać pozytywne nastawienie.

Kolejną cnotą podkreślaną w Biblii jest *miłosierdzie*; przypomina nam ona, że miłosierdzie Pana nie zna granic. Pojęcie to może być trudne do zrozumienia dla osób postrzegających świat przez pryzmat surowej sprawiedliwości, a jednak przypomina nam ono, że Bóg jest hojny i pełen dobroci, gotów przebaczyć nawet tym, którzy na przebaczenie nie zasługują. Musimy jednak pamiętać, że Jego miłosierdzie nie będzie trwało wiecznie; wyznaczono bowiem czas, którego kres wyznaczy sąd ostateczny.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wierny jest ten, który was powołuje; on też tego dokona.
>
> *— I Tesaloniczan 5:24*

Książka: Nowy Testament / I Tesaloniczan

Tematy: wiernosc, powołanie, obietnice, niezawodność, Słowo Boże

Interpretacja:

Werset *I Tesaloniczan 5:24* mówi o Bożej wierności. Apostoł *Paweł* napisał ten list do zboru w Tesalonice, aby umocnić wierzących w wierze i przypomnieć im ważne prawdy o Bogu. W tym wersecie Paweł zapewnia ich, że Bóg jest wierny i dotrzyma swoich obietnic.

Aby lepiej zrozumieć znaczenie *I Tesaloniczan 5:24*, warto przyjrzeć się kontekstowi, w jakim powstał ten tekst. We wcześniejszych wersetach Paweł zachęcał wierzących w Tesalonice, by zawsze się radowali, nieustannie się modlili i w każdej sytuacji składali dziękczynienie. Następnie wskazuje im, że Bóg jest wierny i spełni swoje obietnice.

Innymi słowy, Paweł mówi, że choć życie bywa trudne, a przyszłość niepewna, możemy polegać na Bożej wierności. Zachęcał wierzących w Tesalonice, by trwali w przekonaniu, że Bóg ich nie opuści i zrealizuje w nich swój zamysł.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Lecz wierny jest Pan, który was utwierdzi i będzie strzec od złego.

> — *II Tesaloniczan 3:3*

Książka: Nowy Testament / II Tesaloniczan
Tematy: wiernosc, diabel, niezawodność, bezpieczenstwo, siła

Interpretacja:
Czytając werset *II Tesaloniczan 3:3*, natrafiamy na inspirujące i dodające otuchy słowa o Bożej wierności. *Paweł* przypomina nam w nich, że Pan jest wierny – że będzie nas umacniał i chronił przed złem.

Aby lepiej zrozumieć słowa Pawła z *II Tesaloniczan 3:3*, warto wziąć pod uwagę kontekst powstania tego listu. Chrześcijanie zmagali się wówczas z ciężkimi prześladowaniami i cierpieniem. Paweł, który sam wielokrotnie doświadczał prześladowań i więzienia, doskonale wiedział, co oznacza poleganie na Bożej wierności w trudnych chwilach.

Co więcej, Boża wierność jest rzeczywistością obecną na kartach całego Pisma Świętego. Zarówno w *Starym*, jak i w *Nowym Testamencie* widzimy, że Bóg zawsze dotrzymuje swoich obietnic, a Jego miłość i miłosierdzie trwają wiecznie.

Boża wierność w naszym życiu

Boża wierność nie jest jednak jedynie abstrakcyjnym pojęciem czy faktem historycznym. To prawda, której możemy osobiście doświadczać w naszym życiu każdego dnia. Gdy mierzymy się z problemami, trudnościami i pokusami, możemy ufać, że Bóg będzie nas podtrzymywał i chronił przed złem. On nas umacnia, pociesza i daje nam nadzieję.

Nie oznacza to jednak, że nie mamy w tym własnego udziału. Boża wierność jest darem, ale stanowi również wezwanie do odpowiedzialności. Musimy szukać Boga, ufać Mu i podążać Jego drogą. Nie możemy po prostu bezczynnie czekać, aż Bóg zrobi wszystko za nas. Musimy pracować nad naszą relacją z Bogiem, zgłębiać Jego Słowo, modlić się i szukać Jego woli dla naszego życia.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Pan zaś niech skieruje wasze serca ku miłości Bożej i ku cierpliwemu oczekiwaniu Chrystusa.
>
> *— II Tesaloniczan 3:5*

Książka: Nowy Testament / II Tesaloniczan
Tematy: wiernosc, podazac, miłość, zmiana

Interpretacja:
Choć Biblia zawiera wiele wersetów ukazujących znaczenie Bożej miłości, *II Tesaloniczan 3:5* wnosi do tej kwestii kluczowy element: *cierpliwość Chrystusa*.

W tym wersecie autor wyraża pragnienie, by Pan skierował serca Tesaloniczan ku Bożej miłości i cierpliwości Chrystusa. Połączenie tych dwóch pojęć w jednym zdaniu sugeruje, że oba są niezbędne w życiu chrześcijanina.

Boża miłość

Boża miłość jest w Biblii motywem powracającym. Nowy Testament opisuje miłość Boga jako coś tak ogromnego i głębokiego, że trudno ją w pełni pojąć. Apostoł *Jan* ujmuje to słowami: *„Bóg jest miłością” (I Jana 4:8)*.

Miłość ta obejmuje wszystkich ludzi, bez względu na rasę, pochodzenie czy wyznanie. List Jana stwierdza również: *„Na tym polega miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że on nas umiłował i posłał swego Syna, aby był przebłaganiem za nasze grzechy” (I Jana 4:10)*.

Cierpliwość Chrystusa

Cierpliwość Chrystusa to kolejny istotny aspekt chrześcijaństwa. Życie Jezusa obfituje w przykłady Jego cierpliwości: od sposobu, w jaki traktował chorych i ubogich, aż po gotowość do zniesienia męki i śmierci na krzyżu.

W Piśmie Świętym cierpliwość Chrystusa przedstawiana jest jako postawa godna naśladowania. Na przykład apostoł *Paweł* zachęca chrześcijan, by *„nosili brzemiona jedni drugich” (Galacjan 6:2)*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> To wielkie miłosierdzie PANA, że nie zginęliśmy, gdyż nie ustaje jego litość. Każdego poranka się odnawia, wielka jest twoja wierność.
>
> *— Lamentacje 3:22-23*

Książka: Stary Testament / Lamentacje
Tematy: wiernosc, współczucie, miłość, niezawodność

Interpretacja:
Ten fragment mówi nam *o Bożym miłosierdziu* i jego ogromnym znaczeniu w naszym życiu. Słowo *„miłosierdzie”* wywodzi się z łacińskiego *„misericordia”*, co oznacza współczucie, życzliwość, litość i dobroć. *Boże miłosierdzie* jest wyrazem Jego bezwarunkowej miłości do nas, służąc zarówno pomocą, jak i przewodnictwem w chwilach trudności. To właśnie to Boże miłosierdzie pozwala nam prowadzić lepsze życie i chroni nas przed pochłonięciem przez zło, które czyha na nas każdego dnia.

Pierwszy werset tego fragmentu z Księgi Lamentacji podkreśla *nieustanną obecność Bożego miłosierdzia w naszym życiu*. Biblia wskazuje, że Boże miłosierdzie nigdy się nie kończy; jest ono dla nas dostępne w każdej chwili. Nawet gdy wydaje się, że Bóg nie

wysłuchuje naszych modlitw lub gdy tracimy wiarę, Jego miłosierdzie pozostaje niezmienne, czekając, aż je odkryjemy.

Drugi werset mówi nam, *że Bóg jest wiecznie wierny – godny zaufania, niezachwiany i stały* – ponieważ wierność jest jednym z Jego istotnych przymiotów. Wierność stanowi nieodłączną część tego, kim On jest *(Ps 89:8; Hbr 13:8)*. W swej wierności Bóg chroni nas przed złem *(2 Tes 3:3)*, wyznacza granice naszym pokusom *(1 Kor 10:13)*, przebacza nam grzechy *(1 J 1:9)* i nas uświęca *(1 Kor 1:9; Flp 1:6)*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Uznaj więc, że PAN, twój Bóg, jest Bogiem, Bogiem wiernym, który zachowuje przymierze i miłosierdzie do tysiącznego pokolenia względem tych, którzy go miłują i przestrzegają jego przykazań.
>
> *— Powtórzonego 7:9*

Książka: Stary Testament / Powtórzonego
Tematy: wiernosc, przymierze, Bog, prawo, obietnice, niezawodność

Interpretacja:
Księga Powtórzonego Prawa została napisana przez *Mojżesza* i opisuje wędrówkę Izraelitów przez pustynię. W wersecie 7:9 Mojżesz mówi do Izraelitów o Bożej wierności oraz o przymierzu, jakie Bóg z nimi zawarł.

Boża wierność

W tym fragmencie Pisma Świętego Mojżesz mówi o wierności Boga. Wierność oznacza dotrzymywanie obietnic lub wywiązywanie się ze zobowiązań podjętych wobec kogoś. Bóg jest wierny, ponieważ zawsze spełnia swoje obietnice. Jest Bogiem, który zawsze

dotrzymuje słowa i jest niezmienny.

Boże przymierze

W tym wersecie Mojżesz mówi również o przymierzu Boga z Izraelitami. Przymierze to było umową między Bogiem a Jego ludem, w której Bóg obiecał im błogosławieństwo za przestrzeganie Jego przykazań. Przymierze to zostało zawarte na górze Synaj, kiedy Bóg przekazał Mojżeszowi Dziesięć Przykazań.

Boże miłosierdzie

Ponadto Mojżesz wspomina, że Bóg okazuje miłosierdzie tym, którzy Go miłują i przestrzegają Jego przykazań. Miłosierdzie to współczucie i przebaczenie. Bóg jest miłosierny, ponieważ potrafi przebaczać, a nawet dawać drugą szansę tym, którzy okazują skruchę i szukają Go.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Zdarzyło się, że w czasach, kiedy rządzili sędziowie, nastał głód na ziemi. I pewien człowiek z Betlejem judzkiego wyruszył wraz ze swoją żoną i dwoma synami, aby zamieszkać w ziemi Moabu.
>
> *— Rut 1:1*

Książka: Stary Testament / Rut
Tematy: wiernosc, chleb, jedzenie, troska

Interpretacja:
Ten fragment stanowi początek pięknej i poruszającej historii, która niesie ze sobą ważne lekcje na temat *wiary, rodziny i przyjaźni*. Przyjrzyjmy się niektórym z nich.

Znaczenie rodziny

Pewien mężczyzna z Betlejem w Judzie postanowił wyemigrować do Moabu wraz z rodziną – żoną i dwojgiem dzieci. Decyzja ta wynikała z miłości i troski o bliskich oraz z chęci uchronienia ich przed głodem i niestabilną sytuacją w Izraelu. Rodzina jest świętą instytucją; niezwykle ważne jest, abyśmy w trudnych chwilach wspierali się nawzajem i wspólnie podejmowali decyzje.

Boże zaopatrzenie w trudnych czasach

Choć bezpośrednią przyczyną przeprowadzki mężczyzny z Betlejem do Moabu był głód, w rzeczywistości kierowała nim Boża opatrzność. W Księdze *Rut 1:6* czytamy: *„Wtedy powstała wraz ze swoimi synowymi, aby wrócić z ziemi Moabu, gdyż usłyszała w ziemi Moabu, że PAN nawiedził swój lud i dał mu chleb”*. Bóg troszczy się o swoje dzieci nawet w najtrudniejszych momentach.

Miłość i lojalność synowej

Po przybyciu do Moabu mężczyzna z Betlejem zmarł, pozostawiając żonę i dwoje dzieci. Lojalność i miłość, jakimi Rut – jedna z synowych – darzyła swoją teściową, są niezwykle poruszające. W Księdze *Rut 1:16–17* zwraca się ona do swojej teściowej, Noemi, tymi słowami: *„Rut jednak odpowiedziała: Nie nalegaj na mnie, abym cię opuściła i odeszła od ciebie. Gdziekolwiek bowiem pójdziesz i ja pójdę, a gdziekolwiek zamieszkasz i ja zamieszkam. Twój lud będzie moim ludem, a twój Bóg będzie moim Bogiem”*. Postawa Rut stanowi świadectwo przyjaźni, miłości i prawdziwego oddania.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*